

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/๑๒๓๒

สวค. ๑๑/๑๑
วันที่ ๑๑/๑๑
เวลา ๑๑-๑๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ศ4608
รับที่ : ๒2308/55
วันที่ : 08 มี.ค. 55 เวลา : 13:34

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๖ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุม คณะกรรมการ กยอ. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่าย ที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุม คณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) มีอำนาจหน้าที่ในการ จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น พื้นความเชื่อถือ และสร้างความ มั่นคงและมั่นคงของประเทศจากวิกฤตภัยธรรมชาติให้ฟื้นคืนมาในระยะยาวอย่างยั่งยืนและเป็นระบบ โดยให้ รายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นประจำ หรือตามความเหมาะสมหรือจำเป็นเร่งด่วน

๒. สารสำคัญ

คณะกรรมการ กยอ. ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สศช. โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ แนวทางการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ

๒.๑.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ได้เสนอที่ประชุมพิจารณาแนวทางการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) วัตถุประสงค์ของกองทุนฯ ได้แก่ (๑) เพื่อช่วยเหลือประชาชนและ ผู้ประกอบการให้ได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินและกิจการ (๒) เพื่อจัดให้มีความสามารถในการเอาประกันภัยต่อ ในจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการ (Capacity) และในอัตราเบี้ยประกันภัยที่ต่ำสุด (๓) เพื่อให้ประชาชน เข้าถึงความคุ้มครองภัยพิบัติได้อย่างทั่วถึง ในอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม และ (๔) เพื่อสร้างความมั่นใจ ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ และผู้ประกอบการต่างๆ ยังคงดำเนินกิจการต่อไปในประเทศไทย

๒) รูปแบบการประกันภัย

๒.๑) กลุ่มผู้เอาประกันภัย ได้แก่ บ้านอยู่อาศัย วิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SMEs) และอุตสาหกรรม

๒.๒) ภัยพิบัติที่คุ้มครอง ๓ ประเภท ได้แก่ วาตภัย อุทกภัย และธรณีภัยพิบัติ

๒.๓) ทุนประกันภัย ครอบคลุมวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับบ้านอยู่อาศัย และไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของทุนประกัน สำหรับ SMEs และอุตสาหกรรม

๒.๔) เบี้ยประกันกำหนดตามพื้นที่เสี่ยง โดยอ้างอิงแผนที่ประเมินพื้นที่เสี่ยงภัยจากน้ำท่วม จัดทำโดยสำนักพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA)

๓) โครงสร้างของการประกันภัย กองทุนฯ ทำหน้าที่ในการรับประกันภัยต่อ โดยผู้เอาประกันภัยสามารถตรวจอัตราเบี้ยประกันภัยได้จากทำเลที่ตั้งของทรัพย์สินผ่านเว็บไซต์หรือข้อมูลที่ประกาศต่อสาธารณชนและทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัย ซึ่งบริษัทประกันภัยจะรับความเสี่ยงไว้เองชั้นต่ำร้อยละ ๑ ส่วนที่เหลือบริษัทประกันภัยจะส่งต่อความเสี่ยงไปยังกองทุนฯ ซึ่งจะทำหน้าที่ในการรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) โดยกองทุนฯ อาจเป็นผู้รับความเสี่ยงไว้เองส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งโอนไปยังบริษัทประกันภัยต่อต่างประเทศ

๔) การดำเนินการต่อไป คณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ๓ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ซึ่งจะพิจารณาสัญญาและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมี นายมานพ นาคทัต เป็นประธาน (๒) คณะอนุกรรมการด้านประกันภัย ซึ่งจะพิจารณารูปแบบการประกันภัย และกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม โดยมีนายประเวช งามอาจสิทธิกุล เป็นประธาน และ (๓) คณะอนุกรรมการด้านลงทุน ซึ่งจะพิจารณาแนวทางการลงทุนและการบริหารการเงินของกองทุนฯ โดยมี นายจักรกฤตย์ พาราพันธ์กุล เป็นประธาน

๒.๑.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) ควรพิจารณาทบทวนการประเมินความเสี่ยงของพื้นที่ซึ่งจะมีผลต่ออัตราเบี้ยประกันภัย เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลได้มีการดำเนินการเพื่อป้องกันอุทกภัยในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมและพื้นที่ที่เคยเกิดอุทกภัยในปีที่ผ่านมา แม้ว่าในบางพื้นที่จะยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรม โดยจะทำให้พื้นที่ที่เคยเกิดอุทกภัยกลายเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าพื้นที่ที่ไม่เคยเกิดอุทกภัย ซึ่งไม่มีการดำเนินการป้องกันแต่อย่างใด ทั้งนี้ อัตราเบี้ยประกันภัยที่ลดลงจากความเสี่ยงที่ลดลงจะสามารถสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำและการป้องกันอุทกภัยของรัฐบาล และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนต่างชาติอีกด้วย

๒) คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนอัตราเบี้ยประกันภัยจากเดิมที่คิดแยกตามกลุ่มผู้เอาประกัน ๓ กลุ่ม ในพื้นที่เสี่ยง ๔ ระดับ ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสน โดยจะพิจารณาทบทวนปรับอัตราเบี้ยประกันให้เหมาะสมตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ กยอ. อีกครั้งหนึ่ง

๓) การประกันภัยต่อ อาจดำเนินการโดยแบ่งเงินกองทุนออกเป็น ส่วนย่อย โดยรัฐบาลอาจเลือกรับประกันความเสี่ยงเพียงบางส่วน และเปิดโอกาสให้บริษัทรับประกันภัยต่อเข้ามาประมูล (Bid) ในส่วนที่เหลือ ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจประกันภัยและนำไปสู่อัตราเบี้ยประกันที่เหมาะสมตามกลไกตลาด

๔) ปัจจุบันมีบริษัทรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศได้แสดงความสนใจในการรับประกันภัยต่อให้กับธุรกิจประกันภัยในประเทศ เช่น Berkshire Hathaway ซึ่งเสนออัตราเบี้ยประกันภัยต่อ (Reinsurance Rate) ที่ร้อยละ ๕ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อธุรกิจประกันภัยไทย

๕) ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารและทำงานร่วมกับชุมชนในพื้นที่เพื่อให้สามารถดำเนินการป้องกันน้ำท่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่แท้จริง รวมทั้งคำนึงถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ด้วย

๖) คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติจะเร่งปรับปรุงและหาข้อสรุปแนวทางการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติที่เหมาะสม โดยคาดว่าจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้ในสัปดาห์หน้า และเริ่มขยายกรรมธรรม์ได้ประมาณกลางเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

๒.๑.๓ มติคณะกรรมการ กยอ.

เห็นชอบแนวทางการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการประกันภัยเสนอ โดยให้รับข้อสังเกตและความเห็นของคณะกรรมการ กยอ. ไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของกองทุนฯ ต่อไป

๒.๒ ความคืบหน้าการฟื้นฟูนิคมอุตสาหกรรม

๒.๒.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สศช. ได้รายงานความคืบหน้าการฟื้นฟูนิคมอุตสาหกรรม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) การปรับปรุงหลักเกณฑ์โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย ซึ่งภาครัฐอยู่ในระหว่างดำเนินการเพื่อบรรเทาภาระให้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัยในการลงทุนเพื่อใช้ในการจัดทำระบบและโครงสร้างพื้นฐานสำหรับป้องกันอุทกภัย กระทรวงการคลังได้เสนอแนวทางแก้ไขหลักเกณฑ์ของ “โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย” วงเงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ขณะนี้กระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อขอปรับปรุงรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้นิคมอุตสาหกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรมที่ไม่ได้รับความเสียหายโดยตรงจากอุทกภัยสามารถเสนอขอใช้เงินตามโครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย วงเงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท จากธนาคารออมสินได้

๒) ความคืบหน้าการฟื้นฟูและการดำเนินการตามแผนงานเพื่อป้องกันปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อุตสาหกรรม

๒.๑) การสำรวจสถานะของผู้ประกอบการในนิคม/เขต/สวนอุตสาหกรรม ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ พบว่ามีผู้ประกอบการที่เปิดดำเนินการเต็มกำลังการผลิตจำนวน ๑๕๐ ราย และเปิดดำเนินการบางส่วน จำนวน ๑๙๑ ราย จากจำนวนผู้ประกอบการทั้งสิ้น ๘๓๘ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๔ ทั้งนี้ จากการประมาณการในเบื้องต้น หากภาครัฐไม่มีมาตรการที่ชัดเจนคาดว่าผู้ประกอบการจะกลับมาดำเนินการกำลังการผลิตภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๕๙๘ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๑

๒.๒) การลงทุนเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย นิคมอุตสาหกรรม ๓ แห่ง ได้แก่ สวนอุตสาหกรรมนวนคร สวนอุตสาหกรรมบางกะดี และนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างแล้ว ขณะที่เขตประกอบการอุตสาหกรรมโรจนะและนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) จะเริ่มดำเนินการก่อสร้างในต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ในส่วนของนิคมอุตสาหกรรมแพคเตอร์แลนด์ ผู้บริหารอาจไม่เสริมคันกันน้ำเดิม แต่จะใช้วิธีการปรับปรุงกำแพงเป็นแนวกันน้ำเพิ่มเติม ขณะที่นิคมอุตสาหกรรมสรัตนนครกำลังยื่นแบบผนังป้องกันน้ำท่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมและผู้เชี่ยวชาญจากญี่ปุ่น เพื่อขอกู้เงินในการลงทุนดังกล่าวจากธนาคารออมสิน โดยมีผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ (บริษัทที่ปรึกษา SCMB) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (เจ้าหน้าที่) และธนาคารออมสิน (ผู้อนุมัติเงินกู้ใหม่) ได้ทำความตกลงร่วมกันเสร็จสิ้นแล้ว โดยบริษัทที่ปรึกษายู่ระหว่างการยื่นรายละเอียดแผนฟื้นฟูกิจการ ฉบับปรับปรุง (ซึ่งรวมแผนการลงทุนเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย) เพื่อขออนุมัติตามกระบวนการของศาล ทั้งนี้ คาดว่าพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่ผลกระทบจากอุทกภัยทั้ง ๗ แห่ง จะสามารถดำเนินการก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัยแล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

๒.๓) มาตรการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย จำนวน ๓ นิคม (นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน และนิคมอุตสาหกรรมสรัตนนคร) กนอ. ได้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การยกเว้นค่าบริการในการออกใบอนุญาตและออกหนังสือรับรอง ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กนอ. ได้ยกเว้นค่าบริการในการออกใบอนุญาตและออกหนังสือรับรองแก่ผู้ประกอบการทั้ง ๓ นิคมฯ เป็นวงเงินรวมทั้งสิ้น ๙๖๙,๕๔๗ บาท ได้แก่ (๑) ค่าบริการคัดสำเนาใบอนุญาตที่สูญหาย จำนวน ๑๙ ราย เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๐๓๓ บาท (๒) ค่าบริการในการต่อใบอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๔๓ ราย เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๒๔,๓๐๐ บาท และ (๓) ค่าบริการการออกหนังสือรับรองสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-paperless) ให้แก่ผู้ประกอบการใน ๒ นิคมฯ (นิคมอุตสาหกรรมสรัตนนครไม่มีเขตประกอบการเสรี) โดย กนอ. คืนเงินกลับเข้าบัญชีล่วงหน้า เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐๖,๖๒๐ บาท

(๒) การอนุญาตนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่และทำงานภายใต้กฎหมาย กนอ. โดยผู้ประกอบการทั้ง ๓ นิคมฯ รวมทั้งสิ้น ๑๓ บริษัท มีความประสงค์นำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่และทำงานภายใต้กฎหมาย กนอ.

(๓) การบริการเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในเขตประกอบการเสรี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม - ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีบริษัทที่ขนย้ายของออกจากเขตประกอบการเสรีเป็นการชั่วคราวระยะเวลา รวมทั้งสิ้น ๓๓ บริษัท

(๔) การจัดทีมงานให้คำปรึกษา กนอ. สามารถดำเนินการตามแผนงานได้ครบทุกนิคมอุตสาหกรรม

๓) แนวทางการดำเนินการป้องกันอุทกภัยในระยะยาว กนอ. มีแผนที่จะติดตั้งระบบเตือนภัย (Early warning system) ให้ครบทุกแห่ง พร้อมทั้งจัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาและบริหารนิคมอุตสาหกรรม “กรณีปัญหาอุทกภัยในพื้นที่กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ท่าจีน” ในพื้นที่กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยา - ท่าจีน ประกอบด้วย ๘ ลุ่มแม่น้ำหลัก ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำวัง ลุ่มน้ำยม ลุ่มน้ำน่าน ลุ่มน้ำสะแกกรัง ลุ่มน้ำป่าสัก ลุ่มน้ำเจ้าพระยา และลุ่มน้ำท่าจีน โดยโครงการฯ ดังกล่าวจะจัดทำบนพื้นที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชนที่อยู่ในความดูแล กำกับ

ของ กนอ. และบนพื้นที่เป้าหมายที่จะพัฒนาขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (๑) ศึกษา สำรวจ ที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรม/พื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาในแผนงานของ กนอ. ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่น้ำท่วมถึง หรือพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยของกลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ท่าจีน (๒) ศึกษาสำรวจระดับน้ำสูงสุด สภาพน้ำท่วม และความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อนิคมอุตสาหกรรมเดิมและพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนา (๓) ศึกษา วิเคราะห์แนวโน้มของระดับน้ำสูงสุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบริเวณนิคมอุตสาหกรรมเดิมและพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนา และ (๔) วิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางการบริหารที่จะเกิดขึ้นจากปัญหาอุทกภัยของนิคมอุตสาหกรรมที่น่าจะเป็น

๒.๒.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) การที่รัฐบาลกำหนดให้ กนอ. เป็นกลไกสนับสนุนการลงทุนเพื่อก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัยในสัดส่วน ๒/๓ ของวงเงินก่อสร้าง โดยภาคเอกชนลงทุนในสัดส่วน ๑/๓ ของวงเงินก่อสร้าง อาจมีปัญหาในข้อกฎหมายบางประการ เช่น การยินยอมรอนสิทธิ แนวทางปฏิบัติตามข้อกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐและการเบิกจ่าย เป็นต้น ทั้งนี้ นิคมอุตสาหกรรม ๓ แห่ง ได้แก่ สวนอุตสาหกรรมนวนคร สวนอุตสาหกรรมบางกะดี และนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน ได้ดำเนินการก่อสร้างแล้ว ขณะที่เขต/สวนอุตสาหกรรมอื่นที่ไม่ได้อยู่ในการควบคุมดูแลของ กนอ. อาจมีข้อจำกัดในการขอรับการสนับสนุนเงินลงทุนจาก กนอ. ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการประสานงานเพื่อให้ได้แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนโดยเร่งด่วน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

๒) การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) กรณีการลงทุนเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัยนั้น เป็นเพียงการปรับปรุงรายละเอียดของรายงานฯ เพิ่มเติม เนื่องจากการก่อสร้างดังกล่าวเป็นเพียงการต่อเติมระบบป้องกันอุทกภัยที่ทุกนิคมอุตสาหกรรมมีอยู่เดิมให้สูงและแข็งแรงเพิ่มขึ้น จึงไม่จำเป็นต้องเริ่มกระบวนการ EIA ใหม่ทั้งหมด ตามที่สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ยื่นข้อร้องเรียนต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๓ มติคณะกรรมการ กยอ.

รับทราบความคืบหน้าการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อฟื้นฟูนิคมอุตสาหกรรม และมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์พร้อมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องของโครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัยให้เกิดความชัดเจนและถูกต้องตามข้อกฎหมาย แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ กยอ. ทราบต่อไป

๒.๓ การศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ

๒.๓.๑ สาระสำคัญ

สศช. ได้นำเสนอประเด็นการศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาเชิงลึกให้คณะกรรมการ กยอ. พิจารณา โดยเฉพาะในด้านการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับประเด็นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนั้น อยู่ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) และประเด็นด้านการพัฒนาระบบประกันภัยกระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) ประเด็นการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ฟื้นฟูและสร้างอนาคต
ประเทศ ประกอบด้วย

๑.๑) การศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงบริบทต่างๆ
ของโลกในอนาคต (Future Development Trend Analysis) ที่มีผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนทิศทาง
ของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ ในโลก พร้อมทั้งศึกษาการปรับเปลี่ยนบทบาท ทิศทาง แนวโน้มเทคโนโลยี
และนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศหรือภูมิภาคที่สำคัญต่อเศรษฐกิจไทย เช่น ยุโรป
สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน อินเดีย มาเลเซีย เวียดนาม เป็นต้น และวิเคราะห์นัยยะ (Implication) และ
ผลกระทบของทิศทางและนโยบายพัฒนาของประเทศดังกล่าวที่จะมีต่อประเทศไทยอนาคต โดยใช้การ
วิเคราะห์ภาพจำลองอนาคตแบบ Scenario Analysis เพื่อให้เห็นผลกระทบในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ในการกำหนดทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทย (Strategic Choices) ได้

๑.๒) การศึกษาเพื่อกำหนดภาคการผลิตและบริการยุทธศาสตร์
ของไทยที่มีศักยภาพสำหรับอนาคต (Strategic Future Industries) โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่

(๑) มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต
ของโลก โดยต้องสอดคล้องกับศักยภาพของประเทศไทยในปัจจุบันที่จะสามารถพัฒนาต่อยอดได้อย่างรวดเร็วด้วย

(๒) เน้นการใช้พื้นฐานตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน
ซึ่งให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านระบบนิเวศทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว (Green
Industry) เป็นต้น รวมทั้งมีพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาตามแนวทางเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster)

(๓) ใช้ประโยชน์และสอดคล้องกับทิศทางการ
เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลกในอนาคต

(๔) มีศักยภาพในการใช้โอกาส ทั้งในมิติพื้นที่ เศรษฐกิจ
และสังคม เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจกับประชาคมอาเซียน และเชื่อมโยงแนวเศรษฐกิจหลักระหว่างประเทศ
โดยเฉพาะตามแนวเชื่อมโยงตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ตามแนวเหนือ-ใต้
(North-South Economic Corridor: NSEC) และแนวตอนใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)
ของแผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

๑.๓) การศึกษาเพื่อกำหนดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เหมาะสม โดย
ให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ยังไม่เคยมีการพัฒนากิจกรรมเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ แต่มีศักยภาพในการพัฒนา
เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต รวมทั้ง
สามารถเชื่อมโยงกับฐานอุตสาหกรรมเดิม พื้นที่ท่องเที่ยวและบริการหลัก หรือพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพ โดยต้อง
คำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่

(๑) ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อ
ภัยพิบัติทางธรรมชาติต่ำ (เช่น ความสูงของพื้นที่ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน
 เป็นต้น) เพื่อให้สามารถจัดการเพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากภัยพิบัติธรรมชาติ และสถานการณ์วิกฤติต่างๆ
ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

(๒) การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การเชื่อมโยงกับพื้นที่พัฒนาหลักของประเทศ การเชื่อมโยงกับแนวเศรษฐกิจหลัก (Economic Corridor) ระหว่างประเทศต่างๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการในพื้นที่ตามแนวทางเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) เพื่อให้สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสถานการณ์วิกฤติ

(๔) ผลกระทบด้านสังคม เช่น ผลกระทบต่อวิถีชีวิต สุขภาพ การยอมรับของประชาชน โดยต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

(๕) ผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการผลกระทบจากการพัฒนา

๑.๔) การศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบของประเทศ โดยทบทวนแผนงาน/โครงการลงทุนสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจวางแผนไว้สำหรับการพัฒนาในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ทั้งในด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงในภูมิภาค การขนส่งทางน้ำและทางอากาศระหว่างประเทศ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และพัฒนาระบบโทรคมนาคมให้มีความทันสมัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมในอนาคต โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

(๑) มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการเติบโตของภาคการผลิตและบริการยุทธศาสตร์สำหรับอนาคตของประเทศ (Strategic Future Industries)

(๒) เป็นการพัฒนาเพื่อวางรากฐานสำหรับการเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียน ภายใต้แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาคอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity)

(๓) สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของประเทศ

(๔) รองรับการสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศ

(๕) พิจารณาความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ ทั้งในด้านการบริหารจัดการเก็บน้ำ ประโยชน์สำหรับการอุปโภคบริโภคของการระบายน้ำ และการป้องกันอุทกภัย

๑.๕) การจัดทำยุทธศาสตร์แผนที่นำทางการพัฒนา (Development Roadmap) และแผนปฏิบัติการ และแนวทางการปรับบทบาทกลไกต่างๆ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาแต่ละอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์สำหรับอนาคตที่กำหนดไว้ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบในภาพรวมของประเทศ เพื่อให้สามารถบรรลุผลการพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

๑.๖) การจัดทำแนวทางการปรับบทบาทของพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และพื้นที่โดยรอบ รูปแบบกลไกในการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เหมาะสม แนวทางการจัดทำผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงการและมาตรการพัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ โครงการและมาตรการป้องกันภัยพิบัติ โครงการและมาตรการป้องกันและลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งเงินทุน แผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงิน แหล่งเงินทุน ทั้งในระยะสั้น (๕ ปี) ระยะปานกลาง (๑๐ ปี) และระยะยาว (๒๐ ปี)

๑.๗) การจัดทำตัวชี้วัดและข้อเสนอระบบ/กลไกการติดตาม ประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแต่ละด้าน เพื่อให้มีความต่อเนื่องและเป็นไปตามแผนที่นำทางการพัฒนาที่กำหนดไว้

๒) รูปแบบการดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษา

๒.๑) การศึกษาเพื่อสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ เป็นเรื่องที่ต้องการผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขา มีมุมมองใหม่ๆ และเข้าใจแนวโน้มและสภาพของพลวัตการแข่งขันทางธุรกิจของโลก

๒.๒) การดำเนินการศึกษายุทธศาสตร์ กยอ. จะต้องมีการเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนากันอย่างมีบูรณาการ เป็นงานที่มีความเร่งด่วน และมีพลวัตสูง โดยเฉพาะพลวัตในเรื่องประเด็นที่อาจต้องศึกษาเจาะลึกเพิ่มเติมในอนาคต

๒.๓) นอกจากการศึกษาเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์แล้ว การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลตามเป้าหมายก็เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งในช่วงต้นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จะต้องดำเนินการอย่างเต็มที่ รวดเร็ว และต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีทีมงานที่มีคุณลักษณะเฉพาะ ซึ่งสามารถทำงานประสานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีบทบาทกระตุ้น ผลักดัน และสนับสนุน (Catalyst and Driver) การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด

๒.๔) การจัดจ้างศึกษาเป็นรายโครงการ โดยแยกแต่ละโครงการตามยุทธศาสตร์ต่างๆ อาจไม่เหมาะสมในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เนื่องจากกระบวนการจัดจ้างที่ปรึกษาตามระเบียบราชการสำหรับแต่ละโครงการต้องใช้เวลานานพอสมควร เนื่องจากความซับซ้อนในขั้นตอนการจัดจ้าง ประกอบกับอาจทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการบูรณาการทิศทางของยุทธศาสตร์ในภาพรวมได้

๒.๕) ข้อเสนอของฝ่ายเลขานุการฯ เพื่อให้คณะกรรมการ กยอ. พิจารณาให้ความเห็นชอบมี ดังนี้

(๑) การจัดจ้างที่ปรึกษา ควรดำเนินการในลักษณะที่เป็น “โครงการบริหารจัดการเพื่อจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ” โดยจะเป็นการจัดจ้างทีมงาน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา และบุคลากรสนับสนุนมาทำงานเต็มเวลาอยู่กับ กยอ. เพื่อทำการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์หลายๆ ด้าน ตามที่คณะกรรมการ กยอ. จะกำหนด ซึ่งรวมถึงประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย วิธีการดังกล่าวจะช่วยให้กระบวนการจัดจ้างที่ปรึกษาใช้เวลา น้อยลง เนื่องจากเป็นการดำเนินการจัดจ้างเพียงโครงการเดียว นอกจากนี้ ยังทำให้มีบุคลากรเพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนงานด้านการจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ กยอ. ที่มีพลวัตสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ขอบเขตสาระสำคัญของข้อกำหนดเพื่อจัดจ้างที่ปรึกษาโครงการฯ มีดังนี้

(๒.๑) จัดทำ/จัดจ้างบุคลากรเพื่อร่วมเป็นทีมงานในการปฏิบัติการกิจกับเจ้าหน้าที่ของ สกยอ. และ สศช. ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตามคุณสมบัติที่ สกยอ. ให้ความเห็นชอบ โดยแบ่งการจัดทำ/จัดจ้างบุคลากร ออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่

(๒.๑.๑) กลุ่มที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์
เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานและคำปรึกษาแก่ สกยอ. โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญเฉพาะทาง (เศรษฐศาสตร์ การตลาด ภาคการผลิตและบริการ การพัฒนาองค์กร และจิตวิทยาสังคม) จำนวนไม่เกิน ๕ คน โดยภารกิจที่สำคัญของกลุ่มที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์ คือ การให้คำแนะนำในการจัดทำยุทธศาสตร์ สกยอ. เสนอแนะแผนงาน/โครงการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ฯ และให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อ สกยอ. และกลุ่มคณะทำงานของโครงการ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานและการดำเนินการศึกษา ทั้งนี้ กลุ่มที่ปรึกษาฯ จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีชื่อเสียงในความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอันเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในสาขาต่างๆ ที่กำหนดไว้ข้างต้น

(๒.๑.๒) กลุ่มคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหารโครงการ (Program Officer) จำนวนไม่เกิน ๔ คน และทีมงานสนับสนุน ได้แก่ ที่ปรึกษา (Consultant) จำนวนไม่เกิน ๘ คน นักวิเคราะห์ (Analyst) จำนวนไม่เกิน ๘ คน โดยกลุ่มคณะทำงานมีภารกิจ ๕ ด้าน ได้แก่ (๑) งานจัดทำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ และการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (๒) งานสร้างองค์ความรู้ จัดหาข้อมูลและแหล่งความรู้ที่เป็นประโยชน์ (Intelligence) ต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของ สกยอ. มารายงานอย่างต่อเนื่องและทันสมัย (๓) งานติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ ตามกรอบแผนงานการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (๔) งานวิเคราะห์สถานการณ์ ให้ข้อเสนอแนะมาตรการที่เป็นประเด็นเร่งด่วน (Emerging Issues) เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ (๕) งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ สกยอ.

(๒.๑.๓) กลุ่มอำนวยการ ประกอบด้วยผู้จัดการกลุ่มอำนวยการ ๑ คน และบุคลากรสนับสนุน จำนวนไม่เกิน ๖ คน ทำหน้าที่ช่วยอำนวยการงานบริหารสำนักงาน และสนับสนุนงานของกลุ่มคณะทำงาน

(๒.๒) วงเงินงบประมาณสำหรับดำเนินโครงการ:
จำนวน ๖๐ ล้านบาท

(๒.๓) ระยะเวลาดำเนินโครงการ: ๑๒ เดือน

๒.๓.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) ควรให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยอาจนำผลการศึกษาที่ สศช. จัดทำไว้บางเรื่องมาเร่งดำเนินการศึกษาในรายละเอียดก่อน เช่น การศึกษาความเชื่อมโยงระบบรางและระบบถนนตามกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการผลักดันขับเคลื่อนในระดับหน่วยปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องรอผลการศึกษาในภาพรวม

๒) การศึกษาต้องเน้นการพิจารณานัยยะสำคัญของการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายการพัฒนาหรือการลงทุนต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการเติบโตภายในประเทศ (Domestic Growth) ด้วย

๓) การคัดเลือกบุคลากรที่จะมาทำงานในทีมที่ปรึกษา จะต้องเน้นคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในบางสาขาที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ กยอ. และเป็นไปตามที่ สศช. กำหนด

๒.๓.๓ มติคณะกรรมการ กยอ.

๑) เห็นชอบประเด็นการศึกษาเพื่อจัดทำรายละเอียดของยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งรูปแบบการทำงานของที่ปรึกษา ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการจัดทำข้อกำหนดโครงการ (Term of Reference) และดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษาต่อไป

๒) เห็นชอบวงเงินงบประมาณในการดำเนินโครงการจำนวน ๖๐ ล้านบาท และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการประสานกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณต่อไป

๓) ให้ฝ่ายเลขานุการเร่งนำเสนอเรื่องแผนงานการลงทุนพัฒนาระบบรางให้คณะกรรมการ กยอ. พิจารณา โดยไม่ต้องรอการศึกษาในภาพรวม

๒.๔ รูปแบบองค์กรขับเคลื่อนและบูรณาการยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

๒.๔.๑ สาระสำคัญ

สศช. ได้นำเสนอรูปแบบองค์กรขับเคลื่อนและบูรณาการยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) การกิจ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและธุรกิจของพื้นที่ ส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษา วิถีชีวิต วัฒนธรรม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาสุขภาวะของคนในพื้นที่

๒) ความจำเป็น เพื่อผนึกกำลังของทุกฝ่ายเพื่อบูรณาการไปสู่เป้าหมายสุดท้าย คือ ประชาชนแข็งแรง อยู่ดีกินดี สนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ โดยมีบทบาทเป็นตัวกลางในการระดมทรัพยากรจากฝ่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือของหลายฝ่ายในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ (และระหว่างประเทศในอนาคต)

๓) โครงสร้างบริหาร เป็นการถือหุ้นร่วมกัน ๔ ฝ่าย ได้แก่ ภาครัฐบาล ภาคประชาชน ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน ร่วมกลุ่มถือหุ้นในบริษัท โดยในระยะแรกของการก่อตั้งให้มีสัดส่วนที่เท่ากัน และจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบริษัทพัฒนาได้ดำเนินการไปแล้วอย่างน้อย ๘ ปี และขอรับการยกเว้นภาษีนิติบุคคล เพราะเป็นบริษัทที่ภาครัฐถือหุ้น

๔) วิธีการบริหารจัดการ

๔.๑) การบริหารทำในรูปแบบของบริษัทเอกชน (Business) ในระยะแรกรัฐบาลควรสนับสนุนเป็นเงินอุดหนุนรายปี หลังจากนั้นรัฐบาลจะกระจายหุ้นให้ชุมชนและประชาชน บริษัทพัฒนาสามารถแสวงหารายได้และเงินสนับสนุนการดำเนินงานจากแหล่งอื่นๆ ได้ เช่น เงินบริจาค และเงินกู้จากสถาบันการเงินทั่วไป เป็นต้น

๔.๒) การลงทุน บริหารในลักษณะหุ้นส่วนโดยรัฐบาล ร้อยละ ๒๕ ภาคประชาชน ร้อยละ ๒๕ ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ ๒๕ และ ภาคธุรกิจเอกชน ร้อยละ ๒๕ โดยจะนำผลกำไรที่ได้ไปดำเนินกิจกรรมการพัฒนา เพื่อให้ชุมชนและประชาชนได้รับประโยชน์

๔.๓) ระยะเวลาการดำเนินงาน โดยระยะแรกควรกำหนดระยะเวลาไว้ ๑๒ ปี แบ่งเป็น ๔ ช่วง (Phase) ช่วงละ ๓ ปี ในแต่ละช่วงเวลา มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินการที่ต้องบรรลุอย่างชัดเจน และมีการประเมินผลงานเป็นระยะๆ หากไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้ถือหุ้นทุกฝ่ายใช้ดุลพินิจว่าจะดำเนินการต่อไปหรือจะยุติการดำเนินงาน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายและเสียโอกาสของชุมชนและประชาชนในพื้นที่

๔.๔) การออกแบบการทำงานของบรรษัทพัฒนาควรมีรูปแบบหลากหลาย ที่เหมาะสมกับภูมิสังคมและเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละพื้นที่ (ไม่ใช่ one size fits all) แต่มีลักษณะเป็นรูปแบบเฉพาะตัว module ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ภูมิสังคม ดังนั้นควรเริ่มจากทำพื้นที่เล็กๆ หลายแห่ง เมื่อดำเนินการไประยะหนึ่งแล้ว อาจพบว่ามีคามเหมือนความคล้ายคลึงของความต้องการที่สามารถเชื่อมโยงร่วมมือกันดำเนินกิจการการพัฒนาได้ในลักษณะการรวมกลุ่มการผลิต การขาย การซื้อ เพื่อประโยชน์ในด้านการต่อรองราคา การทำให้ต้นทุนการผลิตถูกลง โดยสามารถซื้อปัจจัยการผลิตจำนวนมากได้ราคาถูก รวมทั้งการรวมกันขายเพื่อให้ได้ราคาที่ดีขึ้น

๕) ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น องค์กรที่ทำหน้าที่ผลักดันสนับสนุนการกิจกรรมพัฒนาเพื่อประโยชน์ของประชาชนที่ยั่งยืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ระดับเดียวกันและต่างระดับกัน รวมทั้งประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและปกครองตนเองตามหลักประชาธิปไตยตามแนวคิดสหการ (Inter-communal Cooperation) และลดภาระการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยบรรษัทพัฒนาในแต่ละพื้นที่จะเป็นผู้รับดำเนินการในส่วนที่เป็นภาระของภาครัฐ

๖) ข้อเสนอรูปแบบเพื่อนำไปพัฒนาต่อ “วิธีปฏิบัติที่เป็นไปได้” ที่การปฏิบัติจากระดับล่างไปสู่ระดับนโยบาย โดย

๖.๑) ระดับบน เสนอให้ “บริษัทนุทยาฯ” ของมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ มาเป็นบริษัทแม่ (Holding) โดยนำไปจัดหุ้นใหม่ และแบ่งโครงสร้างผู้ถือหุ้นให้มีสัดส่วนของแต่ละภาคส่วนให้เหมาะสม

๖.๒) ระดับล่าง ให้ใช้รูปแบบโครงการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืนอ่างเก็บน้ำ จ.อุดรธานี (อุดรา โมเดล) โดยมีหุ้นส่วน (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ อบจ.อุดรธานี (๒) ชาวบ้าน: ชาวบ้านในโครงการฯ (๓) ภาคเอกชนที่มีคุณธรรม และ (๔) รัฐบาล โดยให้เริ่มดำเนินการที่ จ.อุดรธานี

๖.๓) ขอให้ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร เป็นประธานพิจารณารูปแบบองค์กรที่มาทำภารกิจขับเคลื่อนและบูรณาการยุทธศาสตร์ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ร่วมกับ ดร.วิษณุ เครืองาม ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ และศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย ณ เชียงใหม่ ทำการศึกษาประเมินความเป็นไปได้แบบเร่งด่วน (Rapid Assessment) ถึงความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีการดำเนินงานในการจัดตั้งบรรษัทพัฒนา เพื่อให้มีรายละเอียดที่ครบถ้วนสามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยอาจเริ่มใช้รูปแบบองค์กรดังกล่าวทดลองทำในโครงการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืนอ่างเก็บน้ำห้วยคล้ายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.อุดรธานี

๒.๔.๒ ความเห็นที่ประชุม

ภารกิจการปลูกป่ามีความเกี่ยวข้องกับหลายประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวความคิดที่ว่า ป่ากับคนต้องไม่เป็นศัตรูกัน ต้องเป็นมิตรกัน คนต้องอยู่ในป่าได้ และป่า

อยู่ได้เพราะมีคน ดังนั้น รูปแบบองค์กรขับเคลื่อนและบูรณาการยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ จะต้องไม่ใช่รูปแบบการบริหารที่เป็นราชการและหรือรัฐวิสาหกิจ แต่ควรอยู่ในรูปแบบของบริษัทที่สามารถประกอบธุรกิจได้ และสามารถให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมถือหุ้นและได้รับประโยชน์ด้วย รวมทั้งควรสนับสนุนให้มูลนิธิปิดทองหลังพระฯ และมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ เข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกป่าต้นน้ำด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องน้ำ เห็นควรให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) ช่วยพิจารณา โดยให้ความสำคัญกับแนวทางการให้ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมด้วย

๒.๔.๓ มติคณะกรรมการ กยอ.

มอบหมายให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) โดยคณะอนุกรรมการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ รับไปดำเนินการศึกษาประเมินความเป็นไปได้แบบเร่งด่วน (Rapid Assessment) ถึงความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีการดำเนินงานของการจัดตั้งองค์กรขับเคลื่อนภารกิจและบูรณาการยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำต่อไป โดยได้รับข้อสังเกตเรื่องการสนับสนุนให้ภาคเอกชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำด้วย

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

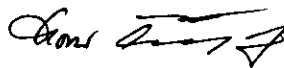
๓.๑ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กยอ. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕

๓.๒ เห็นชอบวงเงินงบประมาณ ๖๐ ล้านบาท สำหรับใช้ในการศึกษาเพื่อจัดทำรายละเอียดของยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ และมอบหมายให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณดังกล่าวภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (สกยอ.) ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

๓.๓ มอบหมายให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) โดยคณะอนุกรรมการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ดำเนินการศึกษาประเมินความเป็นไปได้แบบเร่งด่วน (Rapid Assessment) ถึงความเหมาะสมของรูปแบบ และวิธีการดำเนินงานของการจัดตั้งองค์กรขับเคลื่อนภารกิจและบูรณาการยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ โดยให้รับข้อสังเกตเรื่องการสนับสนุนให้ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการปลูกป่าต้นน้ำไปประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๖๑๑ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๓

E-mail: chuwit@nesdb.go.th